

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.640 van 30 september 2003
in de zaak A. 90.193/XII-2529.**

In zake : Godelieve VANDEWIJNGAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. De Coster,
kantoor houdende te Antwerpen,
Amerikalei 31

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Godelieve Vandewijngaert op 14 maart 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 13 januari 2000 van de Vlaamse reffectatiecommissie waarbij haar bezwaarschrift tegen haar “reffectatie” aan het Sint-Lutgardinstituut te Beringen wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 88.287 van 27 juni 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoek van verzoekster, tot voortzetting van de procedure;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 1 april 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. De Coster, die verschijnt voor verzoekster en van adjunct van de directeur M. Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de procedure.

Overwegende dat de verwerende partij buiten de daartoe verleende termijn een memorie van antwoord heeft ingediend; dat die memorie uit de debatten wordt gelaten;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoekster, geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs, afdeling wiskunde-fysica (1975), wordt met ingang van 1 september 1983 vast benoemd in het ambt van studiemeester-opvoeder aan het Technisch Instituut van het Kempens Bekken te Houthalen-Helchteren.

Met ingang van 1 september 1984 wordt verzoekster ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking en als studiemeester-opvoeder gereffecteerd onder meer aan hetzelfde instituut en aan het Instituut van de Voorzienigheid te Herentals.

Op 20 december 1999 beslist de Vlaamse reffectatiecommissie verzoekster met ingang van 25 december 1999 ambtshalve aan te duiden voor “reffectatie” (versta: wedertewerkstelling) als leraar fysica SO2, TSO, voor 2/21 uur (niet vacant) aan het Sint-Lutgardinstituut te Beringen.

Tegen die beslissing tekent verzoekster bezwaar aan met een brief van 22 december 1999. Daarin verzoekt zij om haar niet voor een lesopdracht aan te wijzen, wegens haar medisch verleden.

Op 11 januari 2000 neemt de Vlaamse reffectatiecommissie de thans bestreden beslissing, die door de voorzitter van de reffectatiecommissie aan verzoekster met een brief van 13 januari 2000 in de volgende bewoordingen wordt meegedeeld :

“De Vlaamse reffectatiecommissie heeft tijdens haar vergadering van 11 januari 2000, krachtens het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, beslist het bezwaarschrift uitgaande van [verzoekster], tegen haar reffectatie als AV fysica 2/21 aan het Sint-Lutgardinstituut, Hoogstraat 16 te 3580 Beringen, te verwerpen, en dit op basis van de volgende reden(en):
Er werden geen argumenten aangebracht conform art. 45 van hogergenoemd Besluit”;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de materiële motiveringsplicht geschonden noemt omdat de bestreden beslissing niet is gedragen door motieven die deze beslissing rechtens en feitelijk kunnen schragen; dat zij in een tweede middel de formele motiveringsplicht, bedoeld in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, geschonden noemt; dat zij toelicht dat de beslissing van de reffectatiecommissie formeel enkel wordt gemotiveerd door een verwijzing naar artikel 45 van het reffectatiebesluit van 29 april 1992, dat dit niet volstaat in het licht van de discretionaire bevoegdheid van de reffectatiecommissie, dat dergelijk motief neerkomt op het verwerpen van het

bezwaar om reden dat men het bezwaar niet aanvaardt en dat de commissie aldus “geenszins en op geen enkel van de door verzoekster naar voor gebrachte bezwaren [heeft] geantwoord, ofschoon wordt vereist dat de motivering duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is”;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie hier niet op ingaat;

Overwegende dat beslissingen zoals de onderwerpelijke beslissingen zijn waarbij de Vlaamse re-affectatiecommissie, op bezwaarschrift van het betrokken personeelslid, in laatste aanleg over diens re-affectatie of weder-tewerkstelling oordeelt en beslist; dat dit inhoudt dat de beroepster moet worden vergund dat aan haar zaak een nieuw onderzoek wordt gewijd, onderzoek dat uiteraard met de bezwaren van het betrokken personeelslid rekening dient te houden en moet resulteren in een eindbeslissing, die gesteund moet zijn op in rechte zowel als in feite aanvaardbare motieven; dat slechts in die hypothese aannemelijk wordt gemaakt dat de betrokken zaak procedureel zowel als inhoudelijk de aandacht heeft gekregen die ze op grond van de regelgeving terzake verdient;

Overwegende dat de thans bestreden beslissing van de Vlaamse re-affectatiecommissie blijkt te zijn genomen met referentie aan artikel 45, § 1, van het zogenaamde re-affectatiebesluit van 29 april 1992; dat dit artikel in het hier relevante onderdeel luidt als volgt :

“De geldige redenen voor het niet aanvaarden van een re-affectatie en weder-tewerkstelling zijn de volgende :

1° [...]

2° Wanneer het bezwaarschrift aanvaard wordt;
[...];”

Overwegende dat het enige aan verzoekster meegedeelde en aan de Raad van State bekende motief voor de bestreden beslissing, zoals het in de brief van 13 januari 2000 aan verzoekster is verwoord, blijkt te zijn : “Er werden geen argumenten aangebracht conform art. 45 van hogergenoemd besluit” (versta : het re-affectatiebesluit); dat verzoekster uit die enkele bewoordingen allicht kan begrijpen dat haar op medische gronden steunend bezwaarschrift niet, overeenkomstig het aangehaalde punt 2°, “aanvaard wordt” en zij naar de mening van de commissie bijgevolg geen “geldige redenen voor het niet aanvaarden van een re-affectatie en wedertewerkstelling” aanvoert; dat zij evenwel in het ongewisse blijft welke de

juridische en feitelijke overwegingen zijn die aan de beslissing ten grondslag liggen; dat, door aldus te handelen, de verwerende partij verzoekster de mogelijkheid ontnaemt met kennis van zaken de motivering die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt en waaruit ook kan blijken waarom haar bezwaarschrift werd verworpen, voor de Raad van State in rechte te betwisten; dat overigens aan de Raad geen enkel ander stuk is voorgelegd waaruit kan blijken welke aandacht de reffectatiecommissie aan het bezwaarschrift heeft gegeven; dat evenmin de Raad van State door die handelwijze wordt vergund de wettelijkheid van de bestreden bestuurshandeling, in het bijzonder dan de deugdelijkheid van de eraan ten grondslag liggende motieven te onderzoeken; dat de middelen derhalve in de besproken mate gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 13 januari 2000 van de Vlaamse reffectatiecommissie waarbij het bezwaarschrift van Godelieve Vandewijngaert tegen haar “reffectatie” aan het Sint-Lutgardinstituut te Beringen wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig september 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.